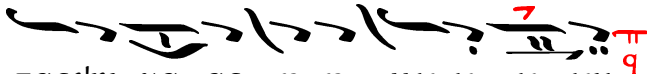

τὸ τέλος:
 ταςψυ χα ας η η μω ω ω ν
 Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

A ^{Πα} να βο η σο ον Δαυ ιδ τις η πα ρα σα Ε ορ τη ^{Δι}
^{Πα} ην α νυ μνη σα αφη σιν εν τω βι βλι ωτων ψα λμων ^{Πα} ως
 θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Παρ θε ε ε νον ^{Πα} με τε
 στη σεν αυ την προς τας ε κει ει θεν μο νας ^{Δι} Χρι στος ο εξ
 αυ της α νευ σπο ρα ας γεννη θεις ^{Πα} και δι α του το χαι
 ρα σι μη τε ε ε ρες ^{Πα} και θυ γα τε ραι και νυ υμ φαι Χρι
 στω ^{Πα} βο ω ωσαι χαι αι αι ρε ^{Δι} η με ε τα στα α α
 σα ^{Πα} προς τα α νω βα σι ι ι ι ι λει α ^{Δι}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Κε

O ^{Κε} παν τι μοσ χο ρος των σε πτων Α πο στο λων ^{Κε}
^{Κε} η θροι σθη θαυ μα στως του κη δευ σαι εν δο ξωσ ^{Κε} το
 σω μα σου το α αχ ραν τον ^{Κε} Θε ο το κε ε Παν

 υ υμ νη τε οἰς συν υ υμ νη σαν και των Α γγε λων τα

 πλη θη την Με τα αστα σιν την σην σε πτως ευ φη μὲν

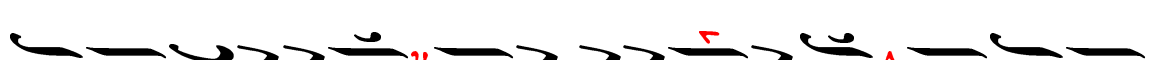

 τες ἦν πι στει ε ορ τα α ζο μεν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Ε ν τη Γεν νη σει σα σ συλ λη ψις α α σπο ρος εν

 τη Κοι μη σει σα σ νε κρω σις α α φθο ρος θαν μα εν

 θαν μα τι δι πλιν συν ε ε δρα με Θε ο το κε πως γαρ

 η α πει ρανδρο ος βρε φο τρο φος αγνε ευ ου σα πως δε

 η Μη τρο θε ε ος νε κρο φο ρος μυ ρι ζα σα δι ο συν

 τω Α γγε λω βο ω μεν σοι χαι αι ρε η κε χα

 ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μω πο ο ολ λα α α πο

 λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α αυ

τος α αν τι ι λα α α β ς ς και σω ω ω σον

Σω ω τη η ηρ μ ς ς (δίς)

Ο ι μι σ ς εν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ς Κυ υ ρι ι

ι ς ς ω ς χο ο ο ο ο ο ς το ο ο ο ς γαρ

Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι (δίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ς

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει ^{Δι} ^Δ
^{B8} τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ει
^{Πα} ^β ει θρα α ^γ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον
^{Δι} ^π τα α ⁹ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν
^β ^γ προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν ^γ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ¹/₂ ^Δ Βου ^Σ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ εν
^β ^γ πα ση γε νε α και γε νε α ^γ

Στίχ. α΄. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ εν
^β ^γ πα ση γε νε α και γε νε α ^γ

Στίχ. β΄. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεπικολιμένη.

T ^χ ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η σο
^χ ² ¹ ^Δ ^β ^γ ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α
^β ^γ ^α

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

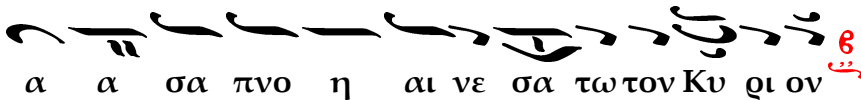
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἄσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ

βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἢ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα τι
Ταισ της Θεο το οκσ πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει
ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ταισ της Θεο το οκσ πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων ε γ κλη μα των

Ἔϊτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μη

Ο Πα
τε η Με τα στα σις τσ α χραν του σου σκη νσ

^{Δι} ηυ [♭] τρε [♭] ε [♭] πι [♭] ι [♭] ζε [♭] ε [♭] ε [♭] ε [♭] το [♭] το [♭] τε [♭] οι [♭] Α [♭] πο [♭] στο
^{Δι} λοι [♭] πε [♭] ρι [♭] κυ [♭] κλδ [♭] ς [♭] εν [♭] τες [♭] την [♭] κλι [♭] ι [♭] νη [♭] η [♭] η [♭] η [♭] ν [♭] ε [♭] ω [♭] ω
ρω [♭] ω [♭] ω [♭] ν [♭] σε [♭] και [♭] οι [♭] με [♭] ν [♭] α [♭] τε [♭] νι [♭] ι [♭] ζο [♭] ον [♭] τε [♭] ε
ε [♭] σω [♭] ω [♭] σκη [♭] η [♭] η [♭] νει [♭] θα [♭] μ [♭] βει [♭] ει [♭] ει [♭] συν [♭] ει [♭] ει [♭] χο [♭] ο [♭] ο
ον [♭] το [♭] ο [♭] δε [♭] Πε [♭] ε [♭] τρος [♭] συν [♭] δα [♭] κρυ [♭] σιν [♭] ε [♭] ε
βο [♭] ο [♭] α [♭] α [♭] α [♭] α [♭] σοι [♭] ω [♭] ω [♭] ω [♭] Πα [♭] ρ [♭] θε [♭] ε [♭] ε [♭] ε [♭] νε
ο [♭] ρω [♭] ω [♭] ω [♭] σε [♭] ε [♭] τρα [♭] α [♭] α [♭] νως [♭] η [♭] πλω [♭] με [♭] νη [♭] η [♭] ν [♭] υ [♭] υ
πτι [♭] ι [♭] αν [♭] την [♭] ζω [♭] η [♭] η [♭] ν [♭] τω [♭] ω [♭] ω [♭] ν [♭] α [♭] α [♭] πα [♭] α [♭] αν [♭] των
και [♭] κα [♭] α [♭] τα [♭] πλη [♭] η [♭] η [♭] η [♭] η [♭] η [♭] η [♭] η [♭] η [♭] τ [♭] το [♭] μαι [♭] εν [♭] η
ε [♭] σκη [♭] νω [♭] σε [♭] της [♭] με [♭] λ [♭] ου [♭] σης [♭] ζω [♭] η [♭] η [♭] η [♭] η [♭] η [♭] α [♭] πο [♭] ο
λα [♭] α [♭] α [♭] αυ [♭] σις [♭] αλλ [♭] ω [♭] α [♭] χρα [♭] ντε [♭] ι [♭] κε [♭] τε [♭] υ [♭] ε [♭] εκ
τε [♭] ε [♭] ε [♭] νως [♭] τον [♭] Υι [♭] ον [♭] σδ [♭] δ [♭] και [♭] αι [♭] Θε [♭] ε [♭] ον [♭] τδ [♭] σω [♭] ζε [♭] σ
θαι [♭] την [♭] πο [♭] λι [♭] ιν [♭] σδ [♭] α [♭] τρω [♭] το [♭] ο [♭] ο [♭] ο [♭] ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα φάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α΄ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ΄ και ὁ β΄ εἰς ζ΄, ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. (κατὰ τὸ ΤΜΕ εἰς δ΄ και δ΄).

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος ♯ Πα ϑ . Ὁ εἰρμός.

Π ε ποι κιλ με νητη θει α δο ξη η ι ε ρα
και ευ κλε ης Παρ θε νε μνημη σε παν τας συν η
γα γε το προς ευφρο συ νηντες πι στεις εξαρ χου σης Μαρι αμ
με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον τας μο νο γε
νει εν δοξωσ ο τι δε δο ο ξα α σται

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Α μ φε πο νει το α υ λων τα ξις σου ρα νο βα
μων εν Σι ων το θει ον σω μα σου αφ νω δε συ
ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς εκ πε ρα α των
θε ο το κε σοι πα ρε στη σαν αρ δην μεθ ων α χρα
ντε στην σε πτην Παρ θε νε μνημην δο ξα α ζο ο μεν

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας
Ν ι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω κα τα της

φυσεως Α γνη Θε ον κυ η σα σα ο μως μι μ
με νη δε τον ποι η την σκα και Υι ον υ περ φυ υ σιν
υ πο κυπεις τοις της φυ σε ως νο μοις δι ο θνη σκ
σα συντω Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι ζ σ σα

Κανών δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος Βου ξ. Ὁ εἶρμός.

Α νοι ξω το στομα μ και πλη ρω θη σε ται Πνευ
μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι
και ο φθη σο μαι φαιδρωσ πα νη γυ ρι ζων και α σω γη
θο μενος ταυ της την Κοι μη σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Π αρ θε νοι νε α νι δεσ συν Μα ρι αμ τη Προ
φη τι δι ω δην την ε ξο δι ον νυν α λα λα ξα τε η

Παρ θε νος γαρ και μο νη Θε ο το κος προς λη ξινου ρα νι
ον δι α βι βα ζεται

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ωνων α μην

A ξι ως ως εμψυχον σε ου ρα νον υ πε δε
ξαν το ου ρα νι α Πα να γνε θει ασκη νω μα τα και πα
ρε στη κας φαιδρωσ ω ρα ι σμε νη ως νυμ φη πα να μω
μος τω Βα σι λει και Θε ω

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

H δη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των α πα
αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α κλι νη α κρα
δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ζον Χρι στε μο νος γα αρ ει
Α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο με ε νος

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Γ υ ναι κα σε θνη την αλλυ περ φυ ως και Μη τε ε ρα
Θε ου ει δο τες Πα να μω με οι κλει νοι Α πο στο λοι
πε φρι κυ αις η πτο ντο χερ σι δο ξη α α πα στρα πτη σαν
ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε νοι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υ πε φθα σε χερ σι ταις υ βρι στι καις του αυ θα α

δς το μην η δι κη ε πα ξα σα του Θε ου φυ λα ξαν
τος το σε βασ τη εμ ψυ χω κι βω τω δο ξη τη ης Θε
ο τητος εν η ο Λο γος σα ρξ ε χρη μα α τι ι σε

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου ξ

Τ ς σ ς υ μ νο λο γς Θε ο το ο κε η ζω ω σα
και αφθονος πη γη θι ασον συγκρο τη σα αν τας πνευ μα
τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σα στε
φα νων δο ξη σα ξι ω σον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η νη τη ης εξ ο σφυ ος προ α χθει ει σα τη φυ υ
σει κα τα λη λον Α γνη την ε ξο δον δι η νυ υ σας τε
κ σα δε την ο ν τω σ ζω ην προς την ζω ην με θε στη κας
την θει αν και ε νυ πο στα τον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Δ η μος Θε ο λο γων εκ πε ρα α των εξ υ υ ψ ς Α

γγελων δε πληθυσ προς την Σιών η πειγοον το παν το δυ
να μω νευ μα α τι α ξι ο χρε ως Δεσ ποι να τη
ση τα φη λει τω ρ γη σαν τε ε ε ε ε ε ες

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

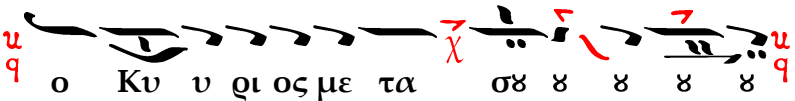
Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ
ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠϋδόκησε. Μακάριοι
ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός,
πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἡ Ὑπακοή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. α' Κε ρ

Μα κα ρι ζο με εν σε πασαι Αι γε νε αι Θε ο
το ο κε Παρ θε νε εν σοι γαρ ο α χω ρη τος Χρι στος
ο Θε ος η μων χω ρη θη η ναι ευ δο κη σε μα κα
ρι οι ε σμεν και η μεις προ στα σι ι αν σε Ε χον
τες η με ρας γαρ και νυ κτος πρε σβευ εις υ περ η μων και
τα σκη πτρα της βα σι λει ας ταις σα ις ι κε σι ι αις κρα
τυ νον ται δι ο α νυ μνη ντες βο ω ω με εν σοι Χαι ρε
κε χα ρι τω με ε νη ο Κυ υ ρι ος με τα σθ

ἦ μετὰ τέλους:

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ
Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
 Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κὰν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἠυδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεισι προσευχομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιοῦσα προσεύχεσθαι)· ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτά, καὶ ὡσπερ ἔμψυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὐτῇ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐτοιμάζει τὴν κλίνην καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιούτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ

τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνά χιτῶνα λαβεῖν, αἵ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοιξάσας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων, Μῆτερ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτοὺς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἄγγελοι ὕμνουντες ἠκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκην φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπέσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηρωρημένας ἀφείξας, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιῆς. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασιν, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δέ, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιώθηναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὐρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἔης ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ καὶ ταῦτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος παιδομάρτυς Ταρσίζιος ἐν Ῥώμῃ ἐπιτυχῶν τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ὄχλου τελειοῦται. (†253-260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου, ἐπισκόπου Ταγάστης ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλφρίδου (Altfred), ἐπισκόπου Χιλδεσάιμ (Hildesheim) ἐν Γερμανίᾳ, ἀφιερωθέντος τῇ Θεομήτορι. (†874)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερέως Ἀρδουίνου (Arduinus), ἐρημίτου ἐν Ῥίμινι, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ καταλιπόντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γουδενσίου. (†1009)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου, ἐρημίτου ἐν Νόβγκοροντ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου γενομένου τῆς μονῆς Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. (†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος, μαθητοῦ τοῦ ἄνωθι Μακαρίου. (ιϚ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Χρήστου ἐν Ἰωαννίνοις, ξίφει τελειωθέντος. (†1770)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, Γέροντος τῆς Βυάτκα ἐν Κίροβ τῆς Ῥωσίας. (†1890)

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

ᾠχος ♩ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι ε
ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν τας συ
νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι σης εξ αρ χς
σης Μαρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων τω Σω α

δον τας Μο νο γε νει εν δο ξωσ ο τι δε δο ο ξα α

σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των α

πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α κλι νη

α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε μο νος

γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο

με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σα ρ κω σιν υ

πε φη ναν την εκ Πα ρ θε νσ Χρι στε φε γ γος ασ τρα

πης σεις φω σ ε θνων εξ ε λευ σε σθαι και φω νει

σοι α βυ σσος εν α γα λ λι α σει τη δυ να μι σ δο

ξα φι λα αν θρω ω πε

ὠδὴ ε'

Τ ο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε των σθ

Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι ου γαρ δο

ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα τον λα αμ ψα σα

παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο γα στρος τοις εν
σκο τει και σκι α σω μα τω θεις α νε τει λας η
η λι ι ος
ὠδὴ ζ'

A λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο σθι
ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σα τι προ ει
κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φητης α α να δεδει
κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το ο ο α σι
νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ως
Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'

I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως α
ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε τω θυ
μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη τη
των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι φθε γγο
με νος μσ σι κοις ορ γανοις εν με σω φλο γο ο ος
ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε ρων και η μων

Θε ος ευλογη τος ει
ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι ρς δυσ σε
βεις δε κα τα φλε γε σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε
νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε πη γην
ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο ραν θα να τε
και ζω ην βλυ στα νε σαν τοις μελ πρ σι τον Δη
μι ρρ γον μονον υ μνε ς με εν οι λε λυ τρω με ε
νοι και υ περ υ ψα μεν εις παν τας τες αι ω να α α
ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ὠδὴ θ'

Αι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον
Νε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Παρ
θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το κος και

ζω ην προμνη στε ευ εται θανατος η με τα το
κον Παρ θε νος και με τα θανα τον ζω σα σω ωζοις α
ει Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σα

Α ι γε νε αι πα ασαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

Ε ξι στα ντο Αγ γε λων αι δυ να μεις εν τη Σι
ων σκο πη με ναι τον οι κει ον Δε σπο την
ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη γαρ α χραν τως
τε κη ση υι ο πρε πως προ σε φω νει δε ευ ρο σε μνη
τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα α σθη η τι

Α ι γε νε αι πα ασαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

Σ υ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων το θε ο
δο χον σω μα σα με τα δε ρς ο ρων τες και
φω νη λι γυ ρα α προσ φθε γγο με νοι εις ου ρα νι
ς θα λα μης προς τον Υι ον εκ φοι τω σα σω ωζοις α

ει Θε ο το κετην κληρονομιαν σθ

Ἦχος Βου

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ ο

ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι

αι ρει α πο της γη ησεις τα α ανω

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευμα τι λαμπα α

δθ χθ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων

νο ο ων φυ σις γε ραι ρθ σα την ι ε ραν Με τα

στα σιν της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α

α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α

γνη α ει Παρ θε νε

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ ο

ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι

αι ρει α πο της γη ησεις τα α ανω

Δ ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο ρει

τθ ζω ων τος Θε ο α γα λ λι α σω με ε θα την Θε

ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο μενοι προς γαρ την λι αν
κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη νην ως Μη τε
ε ε ε ρα ταυ την ει εις τα Α γι α των Α γι
ων Χρι ζος μετα τι θησι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ θω μεν της Θε ε
ο μη το ρος και πε ρι πτυ ξω με ε θα καρ δι ας
χει ει λη ομ ματα με τω πα ει λι κρι νως προ σα
πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα ι α μα α α
α των α φθο να α χα ρι σμα τα εκ πη γης α ε
να ε βλυ στα νοντα

Κ αι νυν και α ει ει και εις τες αι ω νας των

αι ω νων α μην

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8 ο
ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος α παι
αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ε χ8 παρη μων ω δην την ε ξο δι ον Μη τε ρτ8
ζων τος Θε 8 και τη φω το φο ρω ω σου και θει α ε πι
σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα τρο παι
α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη η η η νην
α φε σι ιν τοις μελ π8 σι και ψυ χων σω τη ρι αν βρα
βεν 8 σα

Καταβασία.

Ἦχος 4 Πα ρ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο με εν
σε την μο νην Θε ο το κον

N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν σοι Πα ρ
θε νε Α χρα ντε πα ρ θε νευ ει γαρ το κος και
ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η με τα το

κον Παρ θε νος και με τα θα να τον ζω σα σω ω ζοι σα
ει Θε ο το κε την κληρο νο μι ι α αν σ 8 8 8 8

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα α
κα ρι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο νην
Θε ε ο το ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της φυ υ
σε ω ως οι ο ο ροι οι εν σοι οι Παρ θε
ε νε α α χρα αν τε πα α α αρ θε ε νευ
ει ει γαρ το ο ο κος και ζω ω ην προ μνη στε ε
ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος η με ε ε ε
τα α το κον Παρ θε ε ε ε νος και με ε ε ε
τα θα α να α τον ζω σα α σω ω ζοι οι
α α α ει Θε ο το ο ο κε τη ην κλη
ρο νο ο μι ι ι ι α α α αν σ 8 8 8 8

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

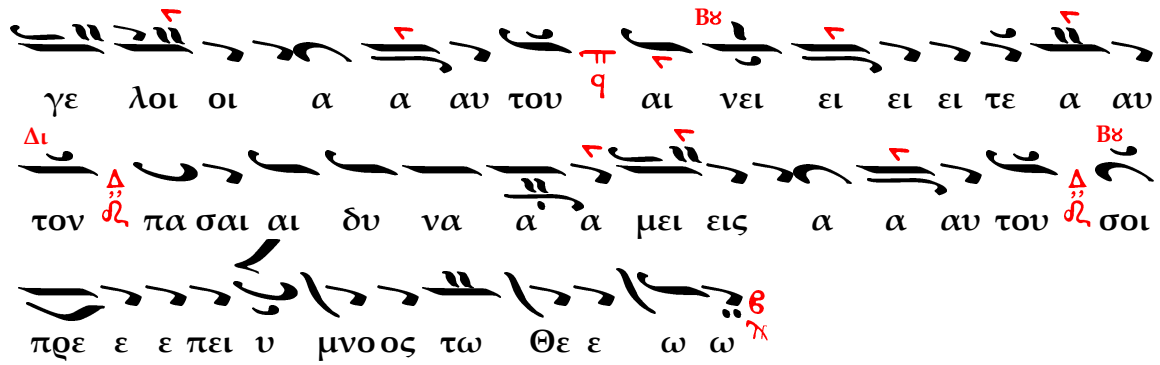
Ἦχος Γα ρ

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν ⁹ συ υν α θροι οι σθεν τε ε
ες εν θα α α α δε ^{δ2} Γεθ ση μα νη τω χω
ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ⁹ κη δευ
σα α τε μ8 8 8 το σω ω ω ω μα ^{δ2} και
συ γι ε και αι Θε ε ε μ8 ⁹ πα ρα α λα α
βε μ8 8 8 το πνε ε ε ευ μα ^{δ2} (ἐκ γ)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π ^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ^{B8} ρι ι ι ον ⁹ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ ^{Δι}
τω ω ω ν ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ ^{B8}
το ον εν τοις υ ^{Πα} ψι ι ι στοις ⁹ σοι πρε ε ε πει υ ^{B8}
μνοος τω Θε ε ε ω ω ^θ
A ^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ ^{Πα}

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλονται, καὶ Ἄγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὧδῆν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἄγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομητορ Θεόνυμφε.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνευ μα α α τι

Κ ^{Πα} αι νυ υ υν και α α ει ^{Δι} και εις τους αι αι ω ω ω

^{Πα} νας των αι ω ω ω νων α α α μην

Τ ^{Πα} η α θα να τω ω σου ^{Νη} Κοι μη η η η η η

^{Πα} η η σει Θε ο ο το κε Μη η τηρ τη ης ζω ω

ω ης νε φε ε λαι αι του ου ους α α α πο ο στο

^{Δι} ο ο λους αι θε ρι ου ους δι η η η η η

^{Πα} πα α α ζον και κο σμι κω ως δι ε ε σπα αρ με

^{Κε} νους ο μο ο χω ω ω ρους πα α ρε ε στη η η η

^{Πα} σαν τω α χρα αν τω ω ω σου σω ω μα α α α τι

^Μ οι οι και κη δευ σα αν τε ε ε ε ε ες σε ε ε

ε ε ε ε ε πτω ως την φω νην του Γα βρι ι

^{Κε} ηλ με λω δουν τες α α νε ε ε βο ο ο ω ω ν

^{Πα} χαι αι ρε κε ε χα α α ρι ι ι τω με ε ε νη Παρ

θε νε Μη η τηρ α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ο Κυ υ
 ρι ι ι ος με ε τα α α α σου μεθ ων ως Υι ον
 σου και Θε ον η μων ι κε ε ε ε τε ε ε ευ
 ε σω θη ναι τα ασ ψυ χα α ασ η η η η μων
 * * *

Καί εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι α

Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
 γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
 τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
 σου Χρι στε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρτι ι
ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Καθ ε κα στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ερων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περην λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω ματα σου (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η της η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με

ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρτον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι τη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μη ην

Αγιος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε
η η η σο ον η η μα α α α ας

Απολυτίκιον. Ἦχος ♯ Πα ρ

Εν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρυ πα α αρ χου σα
της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη
εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω ν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πδ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὸς β'. (Ἐκλογή).

ᾠδὸς Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ ο ἐν Ἄ

γιιοῖς θαυμάσιος ψαλλον τας σοι ἀλληλῆσιν

α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ ο ἐν Ἄ

γιιοῖς θαυμάσιος ψαλλον τας σοι ἀλληλῆσιν

α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σωσον ἡμασ ὕψις Θεοῦ ο ἐν Ἄ

γιιοῖς θαυμάσιος ψαλλον τας σοι ἀλληλῆσιν

α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαν μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. (Ἐκλογή).

ᾠχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. (ρζ' 2)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ χου σα
της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη
εκθα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ χου σα
της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις λυ τρου με νη
εκθα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρθε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο το
κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α αρ χου σα

της ζωης και ταις πρεσβειαις ταιςσαις λυτρου μενη
εκθα να του τας ψυχας η ημων

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωμεν
Χριστω ω ω ω σωσον ημας Υιε Θεου
ο εν Αγιιοις θαματο ο ο ο ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλληλῃσιν

Απολυτίκιον. Ἦχος Πα Ϟ

Εν τη Γεννησει την παρθενην εφωλαξας
εν τη Κοιμησει το κοσμου ουκατελιπες Θεοτο
κε μετστης προς την ζωην Μητηρ υπαρχουσα
της ζωης και ταις πρεσβειαις ταιςσαις λυτρου μενη
εκθα να του τας ψυχας η ημων

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
(Ψάλλεται ἀπὸ ε' ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος Δι-θ

Την εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο ο
ο ο κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ πι ι
δα τα φος και νε κρω σις γκ ε κρα τη σεν ως γαρ ζω
ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν ο μη τραν οι
κη σας α ει παρ θε νο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

^{Nη}
 ρο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι σχυυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ος
^{Δι}
A α α α α α α γι ι ι ι α α α α γι
 ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α α α
 α να α α λιε α θα να το ο ο ο ο ος
^{Δι} ^{Nη} +
E ε λεεεε η η η ε λε η η σο ο ο
 ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α α
^ε
 ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰ' Γα ϕ

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω

ω τω σω τη η ρι ι μ8 22

χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

δ8 λησ αυ τ8 ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα ρι 7χ

ου σι με πα σαι αι γε νε αι 22

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και 22

η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω 22

ω τω σω τη η ρι ι μ8 22

χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το ε λε

ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο β8 με ε

νοις αυ τον 22

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και 22

η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω 22

ω τω σω τη ρι μ8 8 8 22

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α
Χ A να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ σι ιν
 σϑ συ και η κι βω τος τϑ α γι α α σμα το ο ο ϑ
 σου
A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α
Χ Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν και
 ου μη α θε τη σει αυ την εκ καρ πϑ της κοι λι α ϑ σϑ

θη σομαι ε πι ι τϑ θρο ο ο ο νϑ ϑ ϑ ϑ σϑ

Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α α α α α λλη λϑ ϑ

ϑ ϑ ι ι ι ι α Α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

ι ι Α λλη λϑ ϑ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰὺ Διϑ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι

οι

Πα
α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο σα

α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α

α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι

ι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ρι ι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α των ο ο ο

λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^{π ρ}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Δ ρ}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον ^{Δ ρ}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ^{π ρ}

Π ^{Πα} ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^{π ρ}

Π ^{Πα} ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^{Δ ρ}

Π ^{Πα} ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^{Δ ρ}

Π ^{Δι} ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^{Δ ρ}

Π ^{Πα} ρα σχϑ Κυ ρι ε ^{ρ ρ}

Π ^{Πα} ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^{π ρ}

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ^{π ρ}

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα ^{π ρ}

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μϑ

^{Δι} Κυ ρι ος ^{ρ ρ} ρε ε ω μα α α μϑ ^{Πα} και κα τα ^{Δ ρ}

φυ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ ψη ης μϛ

A ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{Δι} Κυ ρι ος σε

ρε ω μα α α α μϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ^{Πα} και ^{M Πα} κα α τα

φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ υ υ ψη

η η ης μϛ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι} Τρι

α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α χω ω

ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

γϝ ϝ ϝ ϝ μεν Δι σοι ευ χα ρι στϝ ϝ μεν
 Κυ υ ρι ι ε Πα και δε ο με θα α σϝ
 ο Θε ε ο ος η η μων

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
 ϝήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ,αῳπς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῆ γγ' Ἰουλίου τοῦ τὸ ,βδ'.

I.A.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

A ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα α
 κα ρι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο νην
 Θε ε ο το ο ο κον

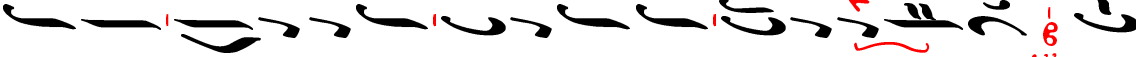
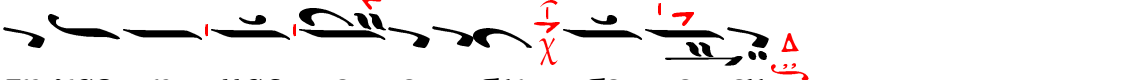
N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της φυ υ
 σε ω ως οι ο ο ροιοι εν σοι οι Παρ θε
 ε νε α α χρα αν τε πα α α αρ θε ε νευ
 ει ει γααρ το ο ο κος και ζω ω ην προ μνη στε ε
 ε ευ ε ε ται αι θα α να α τος η με ε ε ε
 τα α το κον Παρ θε ε ε ε νος και με ε ε ε

τα θα α να α τον ζω σα α σω ω ω ζοι οισ
 α α α ει Θε ο το ο ο κε τη η ην κλη
 ρο νο ο μι ι ι ι α α α αν σϝ ϝ ϝ ϝ

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, Καταβασία θ' Ὁδῆς.
 Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ϝ

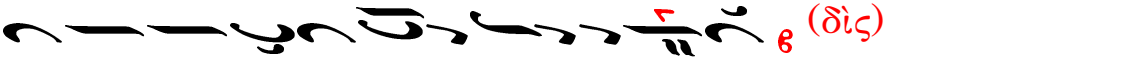

Α ^{Πα} ι γε νε αι αι αι πα α α α ^{Κε} σαι μα κα ρι
^{Δι} ζο ο με εν ^{Πα} σε τη η η ην μο ο νην Θε ε ο
 ο το ο ο ο ο ο κον
Ν ^{Πα} ε νι κη ην ται αι τη η η ης φυ υ σε ω ως οι οι
^{Κε} ο ο ο ροι εν σοι ^{Δι} Πα ρ θε ε νε ε Α α χρα αν τε
^{Πα} πα ρ θε νε ε ευ ει γα αρ το ο ο ο κος και ζω
 η η ην προ ο μνη στε ε ε ευ ε ε ται θα α να α τος
Μ ^{Κε} η με ε τα το ο ο ο ο ο κον Πα αρ θε ε ε
^{Πα} ε νο ος και αι με ε τα θα να α τ ο ο ν ζω ω ω σα
^{Κε} σω ω ω ζοις α α ^{Δι} ει ει ει ει ει ει Θε ο ο το ο
^Μ ο ο ο ο ο ο ^{Πα} κε ε ε ε την κλη η η ρο ο νο ο

 Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη

 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υν τες ^ε αυ

 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^χ ^Δ

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

 σθ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

 σθ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α γι ων σθ με

 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον η μας εν τω

 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν ^ε με λε

 των τας την δι και ο συ υ νην σθ ^ε Α λλη λθ ι α

 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α ^χ ^Δ

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με νον ^ε

 α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος ^ε (δισ)

Το ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με ε

 ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τθ νυν και ε ως τθ αι

 ω ω νο ο ος ^χ ^Δ